

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete

Az ügy száma: Kfv.V.37.452/2025/3.

A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella tanácselnök
Dr. Demjén Péter előadó bíró
Dr. Darák Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes jogi képviselője: Újváry Zsolt Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1 cím2)

Az alperes: Tolna Vármegyei Kormányhivatal (cím3)

Az alperes jogi képviselője: Horváthné dr. Gelencsér Edit kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: érdekelt1 (cím4)

Az alperesi érdekelt jogi képviselője: Dr. Bilonka Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő2; cím5)

A per tárgya: vadászati hatósági nyilvántartási
üggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: Pécsi Törvényszék 6.K.701.192/2024/17. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A gazdasági társaság1 vadkár és mezőgazdasági kár megtérítése iránti polgári pereket indítottak a felperes, mint vadászatra jogosult ellen.

[2] Az egyik perben a Tamási Járásbíróság (a továbbiakban: járásbíróság) a 2022. szeptember 30. napján kelt 3.P.20.030/2021/24. számú ítéletével az alperesi érdekeltet - jelen perben felperesként eljáró felperest - 15 napos teljesítési határidővel a polgári per felpereseinek 7.060.387 forint tőke és ezen összeg után 2020. október 12-től a kifizetésig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, valamint 1.697.919 forint perköltség megfizetésére kötelezte. A Szekszárdi Törvényszék a járásbíróság fenti ítéletét a 2023. január 17. napján kelt 10.Pf.20.609/2022/4. számú ítéletével helybenhagyta, egyúttal az alperesi érdekeltet - jelen perben felperesként eljáró felperest - 15 napos teljesítési határidővel a polgári per felpereseinek 100.000 forint fellebbezési perköltség megfizetésére kötelezte.

[3] A másik perben a járásbíróság a 2022. szeptember 30. napján kelt 3.P.20.062/2021/32. sorszámú ítéletével az alperesi érdekeltet - a jelen perben felperesként eljáró felperest - 15 napos teljesítési határidővel a polgári per felpereseinek 1.612.099 forint tőke és ezen összeg után 2020. szeptember 5-től a kifizetésig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamat, valamint 898.410 forint perköltség megfizetésére kötelezte. A Szekszárdi Törvényszék a járásbíróság ítéletét a 2023. január 17. napján kelt 10.Pf.20.610/2022/4. sorszám alatti ítéletével a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta, az elsőfokú perköltséget 673.800 forintra leszállította és az alperesi érdekeltet - jelen perben felperesként eljáró felperest - 15 napos teljesítési határidővel a polgári per felpereseinek 40.000 forint fellebbezési perköltség megfizetésére kötelezte.

[4] A 10.Pf.20.609/2022/4. és a 10.Pf.20.610/2022/4. sorszám alatti ítéleteket az alperesi érdekelt (a jelen perben eljáró felperes) akkori, perben eljáró jogi képviselője 2023. február 17. napján vette át.

[5] A gazdasági társaság1 számlájára 2023. március 3. napján a két másodfokú polgári bírósági ítéletre történő hivatkozás alapján 8.672.486 forint (7.060.387 forint és 1.612.099. forint tőke), a 4.G.20.429/2021/28. sorszám alatti ítéletre hivatkozással 2.371.719 forint (1.697.919 forint 673.800 forint elsőfokú perköltség) és 140.000 forint (100.000 forint és 40.000 forint másodfokú perköltség) került jóváírásra. Ugyanezen számlára 2023. március 13. napján további 711.222 forint került jóváírásra késedelmi kamat címén (2020.X. 12. - 2023.III.02. közötti időre 578.020 forint és 2020.IX.5. – 2023.III.2. közötti időre 133.202 forint).

[6] A gazdasági társaság1 2023. március 7. napján a felperesnek, mint vadászatra jogosultnak a nyilvántartásból történő törlését kérelmezte az alperesnél. Beadványában arra hivatkozott, hogy a felperes nem tett teljes körűen eleget a polgári ítéletekben foglalt kártérítésfizetési kötelezettségének.

[7] Az alperes által hivatalból indított hatósági eljárásban az alperesi érdekelt 2023. március 14. napján arról tájékoztatta a hatóságot, hogy a 3.P.20.030/2021. számú perben megítéltek alapján 2023. március 2. napján kártérítési tőkeösszeg, elsőfokú és másodfokú perköltség került átutalásra. Késedelmi kamat címén (2020.X.12.-2023.III.02. közötti időre) 2023. március 13. napján 578.200 forint átutalására került sor. A 3.P.20.062/2021. számú perben megítéltek alapján 2023. március 2. napján kártérítési tőkeösszeget, a leszállított elsőfokú perköltséget, a másodfokú perköltséget átutalta. Késedelmi kamat címén

(2020.IX.05.-2023.III.02. közötti időre) 2023. március 13. napján 133.202 forint átutalására került sor.

[8] Az alperes a hivatalbóli eljárást a 2023. március 20. napján kiadmányozott TOH/39/311-5/2023. iktatószámú végzéssel megszüntette (a továbbiakban: eljárást megszüntető végzés).

[9] Az alperesi érdekelt a hivatalbóli eljáráshoz kapcsolódóan 2023. március 30-án ügyféli jogállás megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél, majd az alperes a 2023. április 5. napján kiadmányozott TOH/39/311-11/2023. iktatószámú végzéssel az eljárást megszüntető végzést visszavonta (a továbbiakban: visszavonó végzés) és azzal egyidejűleg az ugyanezen napon kiadmányozott TOH/39/311-10/2023. iktatószámú végzésével az alperesi érdekelt ügyféli jogállás megállapítása iránti kérelmének helyt adott (a továbbiakban: ügyféli jogállást megállapító végzés). A felperes a visszavonó végzés és az ügyféli jogállást megállapító végzés ellen is közigazgatási pert indított. A Pécsi Törvényszék a 2.K.700.471/2023/4. és 2.K.700.474/2023/3. számú jogerős végzéssel a keresetleveleket visszautasította.

[10] Az alperesi érdekelt az eljárás során 2023. április 18. napján előterjesztett beadványában azzal érvelt, hogy a felperes a 2023. március 3-13 közötti időszakra eső késedelmi kamatnak megfelelő összeget nem fizette meg. E körben utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2023. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:46. §-ára.

[11] Az alperes a 2023. május 5. napján kiadmányozott TOH/39/311-14/2023. iktatószámú végzéssel a hivatalból indult hatósági eljárást ismét megszüntette (a továbbiakban: újabb eljárást megszüntető végzés). Az újabb eljárást megszüntető végzés ellen a jelen perben alperesi érdekeltként eljáró felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, amely alapján eljáró Pécsi Törvényszék a 2024. február 7. napján kelt 6.K.701.185/2023/23. sorszám alatti ítéletével (a továbbiakban: elsőfokú ítélet) az alperes TOH/39/311-14/2023. iktatószámú végzését – annak közlésére visszamenőleges hatállyal – megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Álláspontja szerint a kártérítésbe a tőke és késedelmi kamata tartozik, a perköltség azonban nem képezi a kártérítési kötelezettség részét.

[12] Az alperesi érdekelt – abban a perben mint felperes – felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Kfv.V.37.245/2024/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – az indokolás módosításával – hatályában fenntartotta. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése a kártérítés megfizetésére kötelező polgári jogi ítélet teljesítésének értelmezése körében törvénysértő, ellentmondásos. Rögzítette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) a teljes kártérítés elvéről rendelkezik, a károkozó teljes kártérítést köteles nyújtani, amelynek elemeit a Ptk. 6:522. § (2) bekezdése határozza meg. Ezért a Ptk. 6:46. §-ára figyelemmel – amennyiben a jogerős polgári ítélet szerinti határidőn belül az ítélet rendelkező részében meghatározott kötelezettség teljesítése maradéktalanul nem történik meg – a jogerős ítélet szerinti kártérítés kötelezettség kizárólag akkor tekinthető teljesítettnek, ha a megfizetett összegből a perköltség levonása után fennmaradó összeg fedezi az ítélet szerinti tőke és időarányos késedelmi kamat együttes összegét. Amennyiben a jogerős ítéletben teljesítésre meghatározott határidőn belül a ténylegesen megfizetett összegből levonásra kerül a perköltség összege és a fennmaradó összeg nem fedezi a jogerős ítélet szerinti kártérítési összeget, a hatóságnak azt kell megállapítania, hogy a kötelezett a kártérítési kötelezettségének nem tett eleget, és ezen megállapításnak megfelelően kell a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 81/B. § (5) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint eljárnia.

[13] Az alperes időközben a megismételt eljárásban beszerezte a másodfokú polgári ítéletek kézbesítésének igazolását, majd a felülvizsgálati eljárásra tekintettel a megismételt

eljárást felfüggesztette. A Kúria ítéletét követően az eljárást folytatta és a 2024. november 29. napján meghozta a TOH/39/404-12/2024. iktatószámú határozatát, amellyel a felperest, mint a egyéb kódszámú vadászterület vadászatra jogosultját a vadászatra jogosultak nyilvántartásából a Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontja alapján törölte. Indokolása szerint a másodfokú polgári ítéletek kézbesítése alapján megállapította, hogy a jogerős kártérítési kötelezettségek teljesítési határideje 2023. március 4. napján telt el. Rögzítette, hogy a felperes mikor, milyen összegű tételeket utalt át, majd megállapította, hogy a 2020. október 12. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat mindösszesen 711.222 forint, melynek megfizetésére a polgári ítéletek szerinti határidőn túl, 2023. március 13. napján került sor. Leszögezte, hogy a jogerős polgári ítéletekben meghatározott határidőn belül, vagyis 2023. március 4. napjáig a ténylegesen megfizetett összegből a perköltség levonását követően fennmaradó összeg nem fedezte a jogerős ítélet szerinti kártérítés (tőke és időarányos késedelmi kamat együttes) összegét, így a felperes a kártérítési kötelezettségének nem tett eleget.

[14] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, módosított keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását és az alperesi eljárás az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés c) pontja alapján mint okafogyott eljárás megszüntetését, másodlagosan az alperesi határozatot hatályon kívül helyezését és az alperest új eljárásra utasítását kérte. Kifejtette a Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontjának értelmezésével kapcsolatos álláspontját, leszögezve, hogy az Ákr. rendelkezéseit is meg kell vizsgálni és a „nem tesz eleget” szófordulattal a jogalkotó azt a célt kívánta pontosítani, hogy a vadászatra jogosult kifejezetten akkor kerüljön törlésre a nyilvántartásból, amennyiben kártérítési kötelezettségének nem kíván eleget tenni. Amennyiben a jogalkotó a „nem tett eleget” kifejezést használta volna, úgy lenne jogszerű az alperes határozata. Álláspontja szerint a részbeni késedelem nem vonhat maga után törlési szankciót. A törlés számára súlyosabb jogkövetkezmény, mint a pénzfizetési kötelezettség.

A jogerős ítélet

[15] A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a felperes az első tárgyalást megelőzően a kereseti kérelmét pontosította, ami megengedett keresetkiterjesztésnek minősül. Leszögezte, hogy a bírósági ítélet anyagi jogerő hatásából következően a Kúria által elbírált elsőfokú ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott megállapításai ítélt dolognak minősülnek. Rögzítette, hogy a Kúria ítéletének eljárásjogi, illetve anyagi jogi iránymutatása is kötötte az elsőfokú bíróságot [a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 96. §, 97. § (4) bekezdése]. Azt is leszögezte, hogy az elsőfokú bíróság felülvizsgálati kérelemmel nem érintett megállapításai nem vitathatóak a bírósági ítélettel elrendelt, megismételt hatósági eljárás és annak keretében meghozott hatósági döntés jogszerűségének vizsgálatára indított közigazgatási perben. Továbbá, a kúriai ítélet iránymutatásának tartalma és jogszerűsége sem képezi tárgyát a megismételt eljárásban hozott döntés elleni közigazgatási pernek. Leszögezte, hogy jelen esetben a felperes az elsőfokú ítélet ellen felülvizsgálati kérelemmel nem élt (csak az alperesi érdekelt), vagyis az abban foglalt megállapításokat, jogkérdések értelmezését és alkalmazását nem vitatta.

[16] Az elsőfokú ítélet ellen az alperesi érdekelt terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely perorvoslat folytán eljár Kúria kimondta, hogy a kártérítés részét képezi a tőkeösszeg, a késedelmi kamat, továbbá a perköltség is. Ezért azt kellett vizsgálnia a bíróságnak, hogy az

eljárást az alperes a Kúria által megváltoztatott elsőfokú bírósági ítélet iránymutatásának megfelelően, annak keretei között folytatta-e le, döntése összhangban áll-e a Kúria által megváltoztatott bírósági ítéletben foglaltakkal. Megállapította, hogy az alperes a megváltoztatott ítéleti iránymutatásnak megfelelően folytatta le a megismételt eljárást, a szükséges intézkedéseket megtette, a polgári ítéletek kézbesítésére vonatkozó adatokat beszerezte. Az alperes jogszerűen határozta meg a felperest terhelő kártérítési kötelezettség teljesítésének határidejét. Az alperes az alperesi érdekelt által 2024. március 4. napját megelőzően átutalt összegből levonta a megítélt perköltségek összegét, majd jogszerűen állapította meg, hogy a fennmaradó összeg nem fedezi a polgári ítéletek szerinti tőke és időarányos késedelmi kamat együttes összegét, vagyis a Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontjában foglalt jogkövetkezményt alkalmaznia kellett. Annak nincs relevanciája, hogy miért teljesített részben késedelmesen a felperes, ezért a felperesnek a vadászatra jogosultak hatósági nyilvántartásból történő törlése jogszerű és megalapozott volt. Nem osztotta ebből kifolyólag a bíróság a felperesnek az Ákr. 120. § (1) bekezdésére és 47. § (1) bekezdés c) pontjára történő hivatkozását sem. Leszögezte, hogy a felperes módosított kereseti kérelmében foglaltak, vagyis a Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontjának értelmezésével, alkalmazásával kapcsolatos jogsérelmek vizsgálatára jelen perben nem volt jogszerű lehetőség, azokat a felperes jelen perben jogszerűen már nem vitathatta.

A felülvizsgálati kérelem

[17] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes jogerős határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), valamint ad) alpontjai alapján indítványozta. A felülvizsgálati kérelem befogadása szerinte a joggyakorlat egységének biztosítása, a vadászati jogosultság megszüntetésének feltételei, mint jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége, valamint eljárási szabályszegés miatt indokolt. A joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt a felülvizsgálati kérelem befogadását azért látta indokoltnak, mert a törvényszék ítélete a Kp. 97. § (4) bekezdését – tévesen – kiterjesztően értelmezi, számára nem elfogadható érvelés az, hogy a Kúria döntése nyomán sem a hatóságnak, sem az elsőfokon eljáró bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy a Kúria döntésének implementálása mellett a járulékos érveket, kérdéseket vizsgálja. A Kúria döntése iránymutatásul szolgál a döntéshozatalban, azonban annak tiszteletben tartása mellett is a felperesi érvelés vagy más, az eljárás során felderített tény mellett születhet olyan eredmény, amely az implementálásnak eleget tesz, de a szankcionálás körében kedvezőbb eredményt hoz.

[19] Hivatkozott arra is, hogy a törvényszék ítélete nem oldotta fel a Vtv. speciális szankciós szabálya és az Ákr. szerinti eljárás okafogyottságára vonatkozó kikötés közötti feszültséget. Súlyos jogértelmezési kérdés, hogy a hatósági döntés meghozatala előtt, de határidőn túl teljesített kötelezettség esetén a Vtv. szankció automatikusan alkalmazandó-e, vagy az eljárásnak az Ákr. alapján okafogyottság miatt meg kell szűnnie. E körben a Kúriának iránymutatást kell adnia, ami eddig nem történt meg, így a kúriai korábbi döntésében sem. A joggyakorlat egysége és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében hangsúlyozta, hogy egy közigazgatási szankció alkalmazására került sor annak ellenére, hogy a szankció

mellőzéséhez szükséges intézkedés akár késedelmesen is, de teljesült. Ez aránytalan a szankció tényleges súlyához képest. Példaként hozta fel, amikor egy jogi személy a fizetési határidőt csekély mértékben túllépve, de megfizeti az összeget, mégis törlésre kerül a nyilvántartásból, holott e következmény egy egyszerű tárgyi tévedésre is visszavezethető akár, és gyorsan orvosolható lenne reparációval. Ebből ered az a kérdéskör is, hogy amennyiben számítási hiba eredményez csekély mértékű mulasztást, amelyet a szankcionált ezt követően saját maga felold, úgy szükséges és egyben arányos-e a közigazgatási szankció alkalmazása. Ezért a Kúriának ki kell mondania, hogy a Kp. 97. § (4) bekezdését kiterjesztően kell-e értelmezni, az Ákr. 47. § (1) bekezdés c) pontját az adott közigazgatási hatóságnak kötelezően és automatikusan, saját hatáskörben kell-e alkalmaznia az Ákr. és a Vtv. rendelkezéseire is kiterjedően a szükségességre és arányosságra is figyelemmel, valamint, számítási hibára visszavezethető hiba reparációja esetén van-e helye közigazgatási szankció alkalmazásának.

[20] A jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége kapcsán előadta, hogy a jogvita különleges súllyal bír a közigazgatási szankcionálás rendszerére nézve, hiszen az, hogy az adott elsőfokú ítélet, vagy felülvizsgálat mennyiben köti az adott hatóságot, illetve az Ákr. 47. § (1) bekezdés c) pontja szankcionálással összefüggésben milyen esetekben alkalmazandó, valamint a számítási hiba saját körben történő reparációja esetén mellőzhető-e a szankcionálás az Ákr. 47. §-át is figyelembe véve, a közigazgatási szankciók rendszere tárgyában fontos kérdések, amelyek a jogbiztonságot, illetve a joggyakorlást elősegíthetik, biztosítva a jogkövető magatartást, mellőzve a hatósági eljárások felesleges folytatását. Hangsúlyozta, hogy a fenti kérdések kapcsán nincs egységesen kialakult gyakorlat.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körében kiemelte, hogy az eljárás során két súlyos eljárásjogi hiba történt. Elsődlegesen az alperes követett el lényeges eljárási szabályszegést, amikor nem szüntette meg a nyilvántartásból való törlés érdekében indított eljárást annak oka fogyottá válása miatt. A keresetében is alátámasztotta, hogy a kártérítési kötelezettségének – beleértve a késedelmi kamatot is – teljes egészében eleget tett a törlést elrendelő határozat meghozatalát megelőzően, ezért a törlés alapjául szolgáló Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontja szerinti ok („nem tesz eleget”), a döntéshozatal pillanatában már nem állt fenn. Mivel az eljárás folytatásának jogalapja így megszűnt, a törlés helyett az Ákr. 47. § (1) bekezdés c) pontja alapján az eljárást meg kellett volna szüntetnie a hatóságnak.

[22] A hatóságnak az a mulasztása, hogy nem alkalmazta automatikusan az oka fogyottságra vonatkozó jogszabályhelyet, amelyre szerinte a keresetében sem volt szükséges hivatkoznia, téves döntéshez vezetett, melynek eredményeként a törlésre került a nyilvántartásból. Ez a következmény aránytalan a jogalkotó által elérni kívánt céllal.

[23] Másodlagosan ehhez kapcsolódik a törvényszék eljárási hibája is, mivel azzal, hogy a korábbi kúriai ítéletre hivatkozva elzárkózott az oka fogyottság kérdésének érdemi vizsgálatától, lényegében elfogadta alperes jogsértő eljárását. Ezzel a törvényszék megsértette a Kp. 85. §-ban rögzített teljes körű felülvizsgálati kötelezettségét és megtagadta az ő alapvető eljárási jogát ahhoz, hogy a keresetében felhozott, az ügy érdemét alapvetően befolyásoló érveit a bíróság érdemben elbírálja. Mindezt a Kp. 97. § (4) bekezdésére hivatkozással tette. Így a törvényszék tévesen értelmezte a kúriai ítélet és a bírósági határozat kötőerejének terjedelmét, amely eljárási szabályszegés kihatott az ügy érdemére, hiszen megfosztotta őt attól a jogától, hogy leglényegesebb érveit érdemben elbírálja a bíróság.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel nincs törvényes lehetőség.

[25] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[26] A Kp. – felülvizsgálati kérelem benyújtásakor hatályos – 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[27] Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert azt a fél jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható, ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot (Kfv.VII.37.323/2024/2.). A rendkívüli jogorvoslat a jogerős ítélet kivételes, a törvényben meghatározott okokból történő felülvizsgálatát jelenti. A befogadási eljárásban a Kúria ezeknek a törvényben meghatározott okoknak a fennállását vizsgálja, mégpedig a felülvizsgálati kérelem alapján. A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó fordulata értelmében a Kúria a fél által megjelölt befogadási okhoz nincs kötve, ugyanakkor a fél által előadottaknak valamely okból a befogadást alá kell támasztaniuk. A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban.

[28] A Kúria kialakult gyakorlata szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi, vagy jogegységi hatályú határozatban, illetve az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést jelentő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását pedig az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények megváltozására tekintettel nem támogatható. A kifejtettekre is figyelemmel a Kúriának nem bármely, a felek által feltett

jogkérdés megválaszolása a feladata, hanem a felülvizsgálni kért jogerős határozattal érintett körben a jogegység biztosítása.

[29] A Kúria álláspontja szerint a jelen ügy nem vet fel olyan elvi jelentőséggel bíró jogkérdést, amely kapcsán felsőbb bírósági iránymutatásra lenne szükség. Elvi jelentőségűnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [Kfv.I.35.374/2020/2., Kfv.III.37.573/2022/2., Kfv.II.37.712/2023/2., Kfv.V.35.008/2024/2.].

[30] Egyrészt azzal összefüggésben, hogy a Kúria döntésének „implementálása” mellett a „járulékos” kérdéseket vizsgálhatja-e a bíróság, a felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, hogy a jogerős ítélet { [70] bekezdés } kimondta, hogy a felperes módosított kereseti kérelmében foglalt – a Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontjával összefüggő – jogsérelmek vizsgálatára nem volt jogszerű lehetőség, mivel a jelen perben annak vitatása nem megengedett. E körben a Kúria leszögezi, hogy ezt támasztja alá a Kúria kiforrott gyakorlata is [Kfv.V.35.057/2022/5., Kfv.II.37.814/2020/12., Kfv.II.37.424/2021/7.], ugyanis a hatóság, illetve a bíróság az új eljárásban csak az előzményi, jogerős ítéletben kijelölt tárgykörben és keretek között vizsgálódhat, az ott nem vitatott kérdéseket később nem lehet vitássá tenni. Az imént idézett döntésekben is megtestesülő kúriai gyakorlat alapján a Kúria korábbi végzése által meghatározott körben kellett az új eljárást lefolytatni.

[31] Arra is hivatkozott a befogadhatóság körében a felperes, hogy elvi jelentőségű jogkérdés az is, hogy az Ákr. 47. § (1) bekezdés c) pontját az adott közigazgatási hatóságnak kötelezően és automatikusan saját hatáskörben kell-e alkalmaznia a szükségességre és arányosságra is figyelemmel, s így mindenképp alkalmazandó-e a Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontja a jelen ügyben. A Kúria ezzel összefüggésben leszögezi, hogy korábbi ítéletében az elsőfokú ítéletet az indokolás módosításával hatályában fenntartotta és a teljes kártalanítás elvét értelmezve mondta ki, hogy a vad által okozott kár megtérítése során a vadászatra jogosult akkor tesz eleget a kártérítési kötelezettségének, ha a jogerős bírósági ítélettel megállapított fizetési kötelezettség elszámolásánál a Ptk. 6:46. §-ban írt szabályra is figyelemmel a perköltség, a késedelmi kamat és a tőkeösszeg is határidőben megfizetésre kerül. Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálni kért ítéletében fentieket vizsgálva mondta ki, hogy az alperes jogszerűen határozta meg a felperest terhelő kártérítési kötelezettség teljesítésének határidejét, azt, hogy az alperes az alperesi érdekelt által 2024. március 4. napját megelőzően átutalt összegből levonta a megítélt perköltségek összegét, s a fennmaradó összeg nem fedezi a polgári ítéletek szerinti tőke- és időarányos késedelmi kamat együttes összegét, s ezért a Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontjában foglalt jogkövetkezményt alkalmaznia kellett. Ezzel összefüggésben nem merült fel olyan elvi jelentőségű jogkérdés, amely a Kúria iránymutatását igényelte volna. Nem észlelt a Kúria a Vtv. speciális szankciós szabálya és az Ákr. szerinti eljárás „okafigyottságára” vonatkozó kikötés közötti feszültséget, ellenben azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a Kúria ítéletével módosított indokolású jogerős ítéletben foglaltak szerint folytatta le az eljárást az ott felhozott szempontokat vizsgálva, és ennek eredményéről ítéleti indokolásában számot adott.

[32] Mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem volt lehetőség.

[33] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján is kérte. A jogkérdés társadalmi jelentősége vagy különleges súlya akkor indokolja a befogadást, ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti, vagy ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A befogadás viszont ekkor is csak

abban az esetben indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben még nem foglalt állást [Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2., Kfv.II.37.596/2023/2., Kfv.V.35.007/2024/2., 2/2024. (XII. 3.) KK vélemény 3) pont.]. E befogadási ok kapcsán a felperes - az aa) alpont kapcsán már előadott érveivel összefüggésben - hivatkozott arra, hogy a jogvita alapvetően különleges súllyal bír a közigazgatási szankcionálási rendszerre nézve, mivel olyan mérvű kérdések merülnek fel, amelyek a jövőre nézve növelik a jogbiztonságot, illetve a hatóságok és a szankcionáltak részéről is elősegíthetik a jogkövető magatartást és a hatósági eljárások felesleges lefolytatását elkerülhetővé teszik, ami a közigazgatási perek számának csökkenését eredményezi.

[34] Azok a kérdések ugyanakkor, hogy az alperes a Kúria és az elsőfokú bíróság ítéleti iránymutatásának megfelelően folytatta-e le a megismételt eljárást, a szükséges intézkedéseket megtette-e, továbbá a polgári ítéletek szerinti fizetési kötelezettségeket mennyiben és milyen időpontban fizette meg az arra kötelezett és így a Vtv. 81/B. § (5) bekezdés b) pontjában rögzített szankció alkalmazandó-e, a jogalanyok széles körére semmilyen kihatással nincs. A Kúria nem észlelte továbbá a vadászatra jogosult nyilvántartásból törlésével kapcsolatos ügyek számának jelentős előfordulását sem. Az előzményi ügyben foglalt iránymutatás megismételt eljárásban való betartása a Kúria álláspontja szerint a jelen peres feleken kívül más jogalanyt semmilyen formában nem érint, továbbá e kérdésnek az egyedi ügyön túlmutató jelentősége sincs, így a befogadásra ez okból sem kerülhetett sor.

[35] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján is kérte. A kérelmezőt az e befogadási okra való hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján indokolási kötelezettség terheli, amelynek keretében be kell mutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá, hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető [Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.II.38.102/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.II.37.690/2023/2., Kfv.V.35.285/2023/2.; 2/2024. (XII. 3.) KK vélemény 5) pont].

[36] A felperes eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy az alperes nem szüntette meg a nyilvántartásból való törlés iránt indított eljárást annak okafigyottá válása miatt, holott a keresetében is alátámasztotta, hogy a kártérítési kötelezettségének – beleértve a késedelmi kamatot is – teljes egészében eleget tett a törlést elrendelő határozat meghozatalát megelőzően, ezért az Ákr. 47. § (1) bekezdés c) pontja alapján az eljárást meg kellett volna szüntetni. Ez az eljárási hiba oda vezetett, hogy törlésre került a nyilvántartásból, ami a jogalkotó által elérni kívánt célhoz képest aránytalan következmény. Ehhez kapcsolódik további eljárási szabályszegésként, hogy mivel a korábbi kúriai ítéletre hivatkozva a törvényszék elzárkózott az okafigyottság kérdésének érdemi vizsgálatától és elfogadta az alperes jogsértő eljárását, megsértette a Kp. 85. §-ában rögzített teljes körű felülvizsgálat kötelezettségét és megtagadta a felperesnek azt az alapvető eljárási jogát, hogy az ügy érdemét alapvetően befolyásoló érveit a bíróság érdemben elbírálja (Kp. 97. § (4) bekezdés).

[37] Mindezzel összefüggésben a Kúria ismételten hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság az alperes eljárását az előzményi elsőfokú ítélet és az azt az indokolás módosításával helybenhagyó korábbi kúriai ítélet által meghatározott keretek között folytatta le és vizsgálta azt, hogy a felperes a kártérítési kötelezettségének teljes egészében eleget tett-e az ítéletek szerinti teljesítési határidőben és erről az álláspontjáról a jogerős ítélet indokolásában számot adott-e. Az a körülmény, hogy e körben a felperes a törvényszékitől eltérő jogi álláspontot foglal el felülvizsgálati kérelmében, önmagában nem teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelem

befogadását. Mindezekre figyelemmel a Kúria álláspontja szerint a felperes nem tett eleget a Kúria Kp. 117. § (4) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettségének, ugyanis nem tudta kellőképp valószínűsíteni az általa hivatkozott eljárási szabályszegések bekövetkeztét, illetve azok ügy érdemére kiható mivoltát, így a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján szintén nem volt indokolt a befogadás.

[38] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási okot is, a felperes ugyanakkor nem hivatkozott uniós jogi aktus értelmezésére, ilyen nem is merült fel az ügyben, így a felülvizsgálati kérelem befogadására ez okból sem kerülhetett sor. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a kérelmezőt terhelő indokolási kötelezettségre figyelemmel hivatalból nem vizsgálhatta.

[39] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[40] A Kúria a meghozott döntésre figyelemmel a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelméről nem határozott.

A döntés elvi tartalma

[41] *A törvényi feltételek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása indokolt. Megismételt eljárásban hozott határozat felülvizsgálatának korlátaira figyelemmel hozott jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelem befogadása nem irányulhat e korlátok figyelmen kívül hagyásával állított jogsértések vizsgálatára.*

Záró rész

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[43] A felperes a felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg – a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére, szükségtelenül – hetvenezer forint felülvizsgálati illetéket a Pécsi Törvényszék számlájára megfizetett. Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, melyre figyelemmel a felperes a szükségtelenül megfizetett illetéket az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján az adóhatóságtól visszaigényelheti.

[44] A végzés elleni további perorvoslatot a Kp. 112. § (2) bekezdése és 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 4.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő